

Sygn. akt I CSK 3456/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z wniosku R. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w likwidacji w Ł.
o wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego
na skutek skargi J. A. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem
z dnia 7 lutego 2019 r. wydanym przez referendarza sądowego
w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt XIII Ga 1138/20,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z 31 lipca 2020 r., wydanym w sprawie z wniosku R. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą w Ł. o wykreślenie z KRS, na skutek skargi o wznowienie postępowania wniesionej przez J. A. od postanowienia z 7 lutego 2019 r. wydanego przez referendarza sądowego, zmienił to orzeczenie w ten sposób, że oddalił wniosek o wykreślenie spółki R. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą w Ł. z Krajowego Rejestru Sądowego.

Wyrokiem z 21 grudnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił apelację wnioskodawcy.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W ocenie skarżącego, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne rozbieżności w orzecznictwie sądów, co jest związane z koniecznością wypowiedzenia się w następujących kwestiach: 1. czy kodeks spółek handlowych, w szczególności art. 282 k.s.h., określa warunki jakie muszą zostać spełnione dla uznania likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za zakończoną w rozumieniu art. 288 k.s.h.?; 2. czy złożenie do depozytu sądowego sum potrzebnych do zaspokojenia lub zabezpieczenia znanych spółce wierzycieli, którzy się nie zgłosili lub których wierzytelności nie są wymagalne albo są sporne, stanowi warunek konieczny do uznania likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za przeprowadzoną prawidłowo i zakończoną w rozumieniu art. 288 k.s.h., a tym samym warunek umożliwiający wykreślenie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z Krajowego Rejestru Sądowego?; 3. kiedy dochodzi do ukończenia postępowania likwidacyjnego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością skutkującego wykreśleniem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z Krajowego Rejestru Sądowego i czy ukończenie postępowania likwidacyjnego następuje automatycznie w momencie zatwierdzenia sprawozdania likwidacyjnego?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r. II CZ 102/02, z 28 marca 2007 r. II CSK 84/07, z 11 stycznia 2008 r. I UK 283/07 i z 8 lipca 2008 r. I CSK 111/08).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. W uzasadnieniu nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wywód uzasadniający istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc

cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego w orzecznictwie powinien bowiem wskazywać na wątpliwości kwalifikowane, a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy (zob. postanowienie SN z 26 września 2019 r., I CSK 228/19). Takich wątpliwości skarga kasacyjna nie zawiera. Powołanie przez skarżącego, obok pkt 1 z art. 398⁹ § 1 k.p.c., także pkt 2 występującego w tym samym artykule nie jest zrozumiałe, skoro nie towarzyszy temu żadne uzasadnienie, a pkt 1 i 2 dotyczą różnych przyczyn składania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

[as]